

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/145/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516202358
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:1516202358.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: Poľnohospodárska Pôda, s.r.o., so sídlom Žehrianska 3179/3, 851 07 Bratislava, IČO: 44 138 369, zastúpeného advokátskou kanceláriou LawService, s.r.o., so sídlom Stráž 3/223, 960 01 Zvolen, IČO: 36 861 723, proti žalovanej: P. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/X,XXX XX L. - K., zastúpenej advokátskou kanceláriou: BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavovo námestie 25, 811 02 Bratislava, IČO: 36 833 533, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 17C/129/2016-162 zo dňa 29.10.2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa pôvodne podanou žalobou zo dňa 23.02.2016 domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území B., obec B., okres Nitra, zapísaných Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor na LV č. XXXX ako parcely registra „C“ evidované na mape určeného operátu - parc. č. XXXX - orná pôda o výmere 936 m². Žalobu zdôvodnil tým, že dňa 17.06.2015 bola uzavretá kúpna zmluva medzi ním ako kupujúcim a žalovanou ako predávajúcou, pričom predmetom kúpnej zmluvy bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v kat. území B., obec B., okres Nitra, pričom návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na základe kúpnej zmluvy bol doručený dňa 01.07.2015. Žalovaná však od kúpnej zmluvy bez odôvodnenia odstúpila. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení žalobca odôvodnil tým, že jeho právne postavenie je bez tohto určenia neisté a jeho práva sú bez tohto určenia ohrozené. Za dôkaz na preukázanie svojich tvrdení označil kúpnu zmluvu, návrh na vklad a odstúpenie od zmluvy. Žalovaná žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Súd v konaní postupoval podľa § 470 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016 (ďalej len „CSP“), v zmysle ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, a právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

2. Žalobca podaním zo dňa 15.05.2017 žiadal o pripustenie zmeny žaloby o určenie, že žalobca bol výlučným vlastníkom pozemku registra "C" v katastrálnom území B., obec B., okres Nitra s parcelným číslom XXXX - orná pôda o výmere 936 m² ku dňu jeho vyvlastnenia na základe rozhodnutia o vyvlastnení zo dňa 18.08.2016 Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky, č. 0U-NR-0VBP2-2016/032185-53 a rozhodnutia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odboru štátnej stavebnej správy, zo dňa 10.10.2016, č. 24929/2016/B624-SV/64203/To. Zmenu žaloby odôvodnil tým, že rozhodnutím Okresného úradu, katastrálneho odboru,

došlo k vyvlastneniu daného pozemku a finančné prostriedky za vyvlastnenie boli uložené do úschovy súdu, čím si vyvlastniteľ splnil svoj dlh. Účastníkmi vyvlastňovacieho konania bol žalobca i žalovaná, a to z toho dôvodu, že v čase vyvlastnenia prebiehalo toto konanie o určenie vlastníckeho práva, pričom v katastri bola zapísaná poznámka o tomto súdnom konaní. Uvedené podľa žalobcu vylučuje, že by ktorýkoľvek ďalší nadobúdateľ bol dobromyseľný. Žalobca okrem určovacej žaloby nemá žiaden iný účinný právny prostriedok, ako sa domôcť vyplatenia náhrady za vyvlastnenie, pričom nebol daný žiaden dôvod neplatnosti zmluvy. Vyriešenie otázky vlastníctva je podstatnou otázkou, na základe ktorej môže dôjsť k vydaniu úschovy 12U/4/2016. Súd na pojednávaní navrhovanú zmenu žaloby pripustil.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca svoju žalobu oprel o tvrdenie, že kúpna zmluva zo dňa 17.06.2015 je platná, a to napriek tomu, že rozhodnutie o vklade bolo napadnuté protestom prokurátora, v dôsledku čoho došlo k zrušeniu rozhodnutia o vklade vlastníckeho práva. Predmetné rozhodnutie on napadol správnu žalobou, ktorú krajský súd zamietol, avšak žalobca voči tomuto rozhodnutiu podal kasačnú sťažnosť. Dôvodom protestu bolo predkupné právo štátu, ktoré malo zakladať absolútnu neplatnosť právneho úkonu, s čím sa však žalobca nestotožnil, lebo predkupné právo v čase podpisu zmluvy neexistovalo, lebo vzniklo až 08.07.2015. On ponúkal takú kúpnu cenu, ktorá bola obvyklá za obdobné pozemky v danom území, a podľa zákona o miestnych daniach sa hodnota ornej pôdy pohybovala vo výške 0,4935 eur/m². Pôvodná kúpna zmluva bola uzatvorená a úschova bola práve z toho dôvodu, že nebolo zrejmé, kto je vlastníkom. Ak by táto pochybnosť nebola, náhrada by bola vyplatená spoločnosti MH Invest II, s.r.o. Žalovaný namietal nedostatok naliehavého právneho záujmu na zmenenom žalobnom petite, keďže sa žalobca domáha určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v čase jeho vyvlastnenia, ale vydanie takéhoto pozitívneho výroku súdu nebude zaväzovať osoby, ktoré sú ako vlastníci evidované na liste vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti; pozemok bol totiž vyvlastnený, čo predstavuje originárny spôsob nadobudnutia vlastníctva. Namietal aj nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, lebo žalovaná nie je vlastníkom pozemku a naliehavý právny záujem žalobca nemá ani vo vzťahu k vyplateniu finančnej náhrady za vyvlastnenie. Tieto závery sú konštatované aj v rozsudkoch Okresného súdu Nitra, ktorý žaloby v skutkovo obdobných veciach zamietal a rozhoduje o priznaní trov konania v plnom rozsahu žalobnej strane (12C/107/2016, 10C/106/2016, 18C/112/2016, 10C/111/2016, 10C/108/2016, 10C/90/2016, 10C/136/2016, 18C/113/2016) a rozhodnutia sú potvrdzované aj odvolacím súdom.

4. Súd v tomto prípade po vykonanom dokazovaní výsluchom strán sporu, oboznámením sa s výpisom z LV XXXX pre kat. územie B., s kúpnu zmluvou č. XXXX/X/CXX, s potvrdením o dispozícii so zákonným predkupným právom štátu, s kúpnu zmluvou č. XXXXX/XXXX/XXXX/B./XXX/XXXX (č. I. 37), s výpisom z katastra nehnuteľností č. XXXX, s rozhodnutím o vyvlastnení, s rozhodnutím Ministerstva dopravy, s kúpnu zmluvou č. XXXXXXXX a s rozhodnutím č. V 5169/2015-22. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalovaná dňa 17.06.2015 uzavrela so žalobcom kúpnu zmluvu, na základe ktorej mu odpredala parcely registra „C“ evidované na mape určeného operátu, zapísané na LV č. XXXX, nachádzajúce sa v katastrálnom území B., obec B., okres Nitra, ako parc. č. XXXX - orná pôda o výmere 936 m² za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 496,08 eura. Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor, Štefánikova trieda 69, Nitra, rozhodnutím zo dňa 18.03.2016 pod č. V 5169/ 2015-22 zastavil pôvodné konanie o návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na podklade kúpnej zmluvy č. XXXX/X/CXX uzavretej medzi žalovanou ako predávajúcou a žalobcom ako kupujúcim. Pôvodne Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor, povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na podklade kúpnej zmluvy číslo XXXX/X/CXX dňa 23.07.2015, ale proti rozhodnutiu o povolení vkladu podal prokurátor Okresnej prokuratúry protest, ktorému bolo Okresným úradom Nitra, katastrálny odborom, vyhovené rozhodnutím UP45/2015-9 zo dňa 02.11.2015, pričom proti rozhodnutiu o vyhovení protestu podala odvolanie Poľnohospodárska Pôda, s.r.o. Následne Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, rozhodnutím č. UPo 19/2016-4/To zo dňa 25.01.2016 zamietol odvolanie spoločnosti Poľnohospodárska Pôda, s.r.o., a potvrdil rozhodnutie UP 45/2015-9 o vyhovení protestu, ktoré následne nadobudlo právoplatnosť dňom 10.02.2016, čím zároveň došlo k zrušeniu rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva zo dňa 23. júla 2015. Na základe preskúmania obsahu podania správny orgán dospel k záveru, že účastníci konania nepreukázali, že štát svoje predkupné právo nevyužil, a preto konanie o návrhu na vklad zastavil. Dňa 08.07.2015 bol schválený Návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na realizáciu stavby s názvom Vybudovanie strategického parku a týmto dňom vzniklo zo zákona predkupné právo štátu v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícii a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Kúpnu zmluvou č. XXXXX/XXXX/ XXXX/B./XXX/XXXX žalovaná následne

odpredala spoločnosti MH Invest, s.r.o., so sídlom Bratislava, Trnavská cesta 100, nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území B., obec B., okres Nitra, vedené na Okresnom úrade Nitra, katastrálnom úrade Nitra, zapísaných na LV č. XXXX ako parcela č. XXXX - orná pôda o výmere 936 m²., pričom kúpna cena nehnuteľností bola podľa § 3 zákona č. 18/1996 Z. z. vo výške 14.142,96 eura. Potom kúpnu zmluvou zo dňa 21.06.2016 spoločnosť MH Invest, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 44/A, ako predávajúci nehnuteľnosť odpredala spoločnosti MH Invest II, s.r.o., so sídlom Bratislava, Trnavská cesta 100, ako kupujúcemu. Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky, rozhodnutím zo dňa 18.08.2016 č. OU- NR-OVBP2-2016/032185-53 rozhodol o vyvlastnení vlastníckeho práva spoločnosti MH Invest II, s.r.o., tohto pozemku v prospech spoločnosti MH Invest, s.r.o., na účel na účel vybudovania strategického parku“ v kat. úz. Mlynárce, Zobor, Drážovce, B., Zbehy, Čakajovce, s tým, že časť náhrady za vyvlastnenie uhradí spoločnosť MH invest, s.r.o., na účet spoločnosti MH Invest II, s.r.o., a časť do súdnej úschovy, pretože na súde prebieha konanie týkajúce sa určenia vlastníckeho k tejto nehnuteľnosti. Predmetné rozhodnutie sa týkalo aj spornej nehnuteľnosti. Žalobca podal odvolanie, o ktorom dňa 10.10.2016 rozhodlo Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR tak, že ho zamietlo. Predmetné rozhodnutie žalobca napadol aj správnu žalobou, o ktorej koná Krajský súd v Nitre pod spisovou značkou 11S/259/2016. Vyvlastiteľ zložil peňažnú náhradu za vyvlastnenie do súdnej úschovy, ktoré konanie sa vedie na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 12U/4/2016; súd peňažnú sumu prijal, avšak doposiaľ nebola vyplatená príjemcovi. Vylučným vlastníkom parcely zapísanej na LV č. XXXX bola spoločnosť MH Invest, s.r.o., a aktuálne je ním spoločnosť Jaguar Land Rover Slovakia, s.r.o.

5. Súd prvej inštancie v odôvodnení poukázal na ustanovenie § 137 písm. c) CSP, § 132 ods. 1, § 126 ods. 1, § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 6 ods. 6 zákona č. 282/2015 Z. z. o vyvlastňovaní pozemkov a stavieb a o nútenom obmedzení vlastníckeho práva k nim a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov a § 228 ods. 2 CSP. Súd primárne skúmal, či je u žalobkyni daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keď žalobkyňa tvrdila, že ak by došlo vyhovneniu jej žaloby, vznikol by jej nárok na vyplatenie náhrady uloženej v úschove súdu, čo však žalovaná popierala. Súd konštatoval, že o naliehavý právny záujem môže ísť zásadne len vtedy, ak by bez súdom vysloveného určenia bolo buď ohrozené právo žalobcu alebo by sa jeho právne postavenie stalo neistým. To znamená, že buď musí ísť u žalobcu o právny vzťah (právo) už existujúce alebo o takú jeho procesnú, prípadne hmotnoprávnu situáciu, v ktorej by objektívne v už existujúcom právnom vzťahu mohol byť ohrozený, prípadne pre svoje neisté postavenie by mohol byť vystavený konkrétnej ujme. V určovacom petite však nemusí ísť len o určenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným alebo o právo žalobcu voči žalovanému. Naliehavosť právneho záujmu je charakterizovaná jednak tým, že žalovaný popiera (ne)existenciu práva či právneho vzťahu žalobcu, teda ide o stav, že právo, alebo právny vzťah je medzi stranami sporný, čo vyvoláva existenciu stavu objektívnej právnej neistoty. Zároveň musí existovať ohrozenie práva či právneho vzťahu, teda stav neistoty právneho postavenia žalobcu, ktorý nemožno odstrániť inak len určovacím výrokom. Musí tiež jestvovať potreba odstránenia tejto neistoty, odstránenia ohrozenia práva alebo právneho vzťahu. Naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je, nie je daný tam, kde sa možno domáhať plnenia.

6. V tomto konaní bolo podľa záveru súdu prvej inštancie potrebné ustáliť, kto bol v čase vyvlastnenia vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, keďže žalovaná vlastnícke právo žalobkyne ku dňu vyvlastnenia pozemku popierala. Súd pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že do úschovy na súde bola na základe rozhodnutia správneho orgánu zložená časť náhrady za vyvlastnenie tohto pozemku podľa § 6 ods. 6 zákona č. 282/2015 Z. z. o vyvlastňovaní pozemkov a stavieb a o nútenom obmedzení vlastníckeho práva k nim a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o vyvlastňovaní“). Táto náhrada bola súdom prijatá, pričom žalobkyňa nemôže žalovať o plnenie a pretože náhrada nebola doposiaľ nikomu vyplatená a určenie jej príjemcu je závislé od výsledku tohto súdneho sporu, žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení, že bola ku dňu vyvlastnenia pozemku jej vlastníkom.

7. V konaní bolo sporné, či žalovaná je pasívne legitimovaná, pretože aktuálne už nie je vlastníkom pozemku predaného spoločnosti MH Invest, s.r.o. Vzhľadom na to, že žalobkyňa navrhla súčasne s podaním tejto žaloby, aby do katastra nehnuteľností bola zapísaná poznámka o tomto súdom konaní a táto poznámka bola následne do katastra aj zapísaná, bol by výrok o určení vecného práva k tejto nehnuteľnosti záväzný podľa § 228 ods. 2 CSP aj pre tretie osoby. Z uvedeného dôvodu na strane žalovanej nejde o nedostatok pasívnej vecnej legitimácie v tomto spore. Prevod vlastníckeho práva k

nehnutelnosti má v podstate dve fázy: Zmluva, na základe ktorej má dôjsť k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, je platná po podpísaní jej účastníkmi (ak nie sú iné dôvody jej absolútnej neplatnosti), a k samotnému nadobudnutiu vlastníckeho práva rozhodnutím o vklade do katastra nehnuteľností. Žalobkyňa so žalovanou uzavrela kúpnu zmluvu dňa 17.06.2015, pričom dňa 1. júla 2015 bol doručený Okresnému úradu Nitra, katastrálnemu odboru, návrh na vklad vlastníckeho práva. V čase, kedy sa rozhodovalo o povolení vkladu predmetnej kúpnej zmluvy, správny orgán musel v zmysle § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastrálnom úrade a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení účinnom ku dňu vydania napadnutých administratívnych rozhodnutí prihliadať na všetky skutočnosti, ktoré existovali v čase jeho rozhodovania a mohli by mať vplyv na povolenie vkladu; musel preveriť, či sa významná investícia bude nachádzať i na pozemkoch, ktoré boli predmetom prevodu na základe kúpnej zmluvy zo dňa 17.06.2015 a v kladnom prípade by k týmto pozemkom vzniklo zo zákona predkupné právo štátu, čo mohlo mať vplyv na povolenie vkladu; bolo teda potrebné vysporiadať sa s otázkou predkupného práva štátu. Nebolo sporné, že po uzavretí kúpnej zmluvy dňa 17.6.2015 a ešte aj pred ďalším rozhodnutím správneho orgánu o návrhu na vklad vlastníckeho práva vzniklo štátu predkupné právo k spornému pozemku priamo zo zákona dňom schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou, t.j. dňa 08.07.2015, pričom Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky rozhodnutím z 18.8.2016 č. OU- NR-OVBP2-2016/032185-53 rozhodol o vyvlastnení vlastníckeho práva spoločnosti MH Invest II, s.r.o., v prospech spoločnosti MH Invest, s.r.o., na účel na účel vybudovania strategického parku v kat. úz. Mlynárce, Zobor, Drážovce, B., Zbehy, Čakajovce. Podstata predkupného práva spočíva v tom, že pokiaľ sa vlastníčtvo rozhodne vec predajť, je povinný ponúknuť ju na predaj tomu, kto je z predkupného práva oprávnený. To vyplýva už zo samotného pojmu „predkupné právo“, ktorý gramaticky nemožno vyložiť inak, než právo kúpiť vec skôr ako niekto iný. Zmluvná voľnosť žalovanej ako pôvodnej vlastníčky pozemku, ku ktorému sa viazalo predkupné právo štátu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z., bola obmedzená priamo zo zákona a žalovaná ako vlastníčka v prípade zamýšľaného predaja bola povinná prednostne ponúknuť pozemok na kúpu štátu, čo v danom prípade aj urobila. Predkupné právo štátu vzniklo až po uzavretí kúpnej zmluvy uzavretej stranami sporu a v priebehu konania o povolenie vkladu, pričom správny orgán dospel k záveru, že účastníci konania nepreukázali, že štát svoje predkupné právo nevyužil, a preto konanie o návrhu na vklad na základe protestu prokurátora zastavil. V konečnom dôsledku teda nedošlo k prevodu vlastníctva zo žalovanej na žalobkyňu. Vzhľadom na to nemohla byť vlastníkom ani ku dňu vyvlastnenia tohto pozemku. Uvedená skutočnosť nespôsobila neplatnosť zmluvy, ale bránila jej realizácii, a tým nastala dodatočná právna nemožnosť dohodnutého plnenia. Pretože plnenie dohodnuté v kúpnej zmluve medzi stranami sporu zo dňa 17.6.2015 sa stalo po vzniku záväzku nemožným, povinnosť žalovanej plniť tak zanikla v zmysle § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tým zanikol aj tento záväzok, z čoho vyplýva, že žalobkyňa by mala nárok uplatňovať si voči žalovanej vzniknutú náhradu škody ako aj bezdôvodné obohatenie (vrátenie kúpnej ceny). Preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Ďalšími námietkami strán sporu sa z dôvodu hospodárnosti nezaoberal a nevykonával ani dokazovanie navrhnuté na ich preukázanie. Na úspech žalobkyne v spore nemôže mať z uvedeného dôvodu vplyv ani výsledok prebiehajúcich správnych konaní, resp. súdnych konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov, ktoré neboli doposiaľ skončené.

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanej priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím. Tento výrok odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 262 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 a § 232 ods. 3 CSP.

9. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že podáva odvolanie z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP, lebo súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ďalej súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd podľa neho skonštatoval, že v dôsledku rozhodnutia správneho orgánu nedošlo k prevodu vlastníctva zo žalovanej na žalobkyňu, a tak nemôže byť jej vlastníkom ani ku dňu vyvlastnenia tohto pozemku, pričom uvedená skutočnosť nespôsobuje neplatnosť zmluvy, ale bráni jej realizácii a tým nastáva dodatočná právna nemožnosť dohodnutého plnenia. Plnenie dohodnuté v kúpnej zmluve medzi stranami sa v dôsledku predkupného práva štátu stalo po vzniku záväzku dodatočne nemožným a povinnosť žalovanej plniť zanikla, preto žalobu zamietol. Žalobcom namietaný nesprávny procesný postup súdu spočíva v nedostatku

odôvodnenia rozhodnutia; v časti, kde sa čiastočne zaoberal konkrétnymi skutkovými okolnosťami, tieto nesprávne právne posúdil. Poukázal na publikované rozhodnutie v časopise ZSP 57/2001, podľa ktorého rozhodnutie okresného úradu - odboru katastra nehnuteľností, ktorým bol zapísaný vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nie je rozhodnutím správneho orgánu o vlastníckom práve, ktorým by bol súd viazaný v tom zmysle, že by nemohol ako predbežnú riešiť otázku vlastníctva nehnuteľnosti alebo odchyliť sa pri posúdení otázky, kto je jej vlastníkom, od stavu zaevidovaného v katastri nehnuteľností. Poukázal aj na ustanovenie § 575 ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 3, § 3 ods. 5,7 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa významných investícií (ďalej len „zákon o niektorých opatreniach“). Žalobca v odvolaní nesúhlasil so závermi, ktorými súd prvej inštancie zhodnotil okolnosti uzatvárania pôvodnej kúpnej zmluvy a aj danosť predkupného práva štátu. V tomto smere sa podľa žalobcu súd vôbec nevysporiadal s právnou úpravou predkupného práva a ani s právnou úpravou dodatočnej nemožnosti plnenia. Súd len konštatoval že došlo k dodatočnej nemožnosti plnenia bez právnej argumentácie, resp. právnej úvahy, ktorá by k takémuto záveru viedla, a tak je rozsudok v tejto časti nepreskúmateľný.

10. Žalobca ďalej namietal, že rozhodnutia kasačného súdu v obdobných veciach (rovnako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 27.6.2018 sp. zn. 3Sžrk/2/2018) boli napadnuté ústavnou sťažnosťou, kde bola namietaná arbitrárnosť rozhodnutia, porušenie práva na spravodlivý proces, porušenie princípu rovnosti v právnych vzťahoch, porušenie zákonného práva vlastníť majetok a porušenie legitímnych očakávaní účastníkov správneho konania. Poukázal na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 16/06 a PL ÚS 10/04-27. Podľa neho je účelom predkupného práva, aby osoba oprávnená z predkupného práva mohla nadobudnúť vec, ak sa ju osoba povinná z predkupného práva rozhodne prediť (§ 603 a § 853 Občianskeho zákonníka). Zákon o niektorých opatreniach hovorí len o okamihu vzniku predkupného práva, pričom osobitne neupravuje obsah a oprávnenia s týmto právom spojené. Znenie § 3 ods. 5 zákona o niektorých opatreniach ustanovuje, že na pozemok a stavby na ňom, na ktorom sa má realizovať významná investícia, vzniká zo zákona predkupné právo štátu dňom schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou. Táto norma neobsahuje žiadne ustanovenie, z ktorého by vyplývala absolútna neplatnosť, napr. znením „inak je právny úkon neplatný“, žiadne ustanovenie „zákazu“ nakladania s majetkom. Pokiaľ zákonodarca odlišne neupravil v zákone o niektorých opatreniach obsah, oprávnenia, nároky i následky spojené s predkupným právom, je potrebné vychádzať z ustanovení, ktoré tieto právne kategórie upravujú. Predkupné právo je inštitútom komplexne upraveným v Občianskom zákonníku (rovnako ako dodatočná nemožnosť plnenia) kogentnými normami. Bez vysporiadania sa s tým nie je možné dospieť k záveru, že ide o dodatočnú nemožnosť plnenia, a bez takejto analýzy je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, nedostatočne odôvodnené a arbitrárne.

11. Žalobca ďalej v odvolaní poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 161/09, na ustanovenie § 140 ods. 2, § 575 ods. 2, § 602 a nasl. Občianskeho zákonníka a na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 56/2009 vo vzťahu k predkupnému právu. Účelom predkupného práva je nadobudnutie predmetu záväzku, pričom je bez významu či tento predmet nadobudne od pôvodného predávajúceho (za predpokladu dovolania sa relatívnej neplatnosti zákonom stanoveným spôsobom) alebo nadobúdateľa, lebo zákon pripúšťa obe tieto možnosti. Pri porušení predkupného práva pripadá do úvahy relatívna neplatnosť právneho úkonu podľa ustanovenia § 40a Občianskeho zákonníka (predkupné právo však v posudzovanom prípade v čase uzatvorenia zmluvy dňa 17.6.2018 ešte neexistovalo, vzniklo až dňa 8.7.2015), ktoré predpokladá, že oprávnený subjekt (štát) by sa musel neplatnosti dovoliť, čo v tomto prípade neurobil. Štát v tomto prípade štát nadobudol pozemok po tom, čo správny orgán vkladové konanie zastavil z dôvodu, že právny úkon posúdil ako úkon absolútne neplatný, a následne si uplatnil predkupné právo voči pôvodnému predávajúcemu, žalovanej, avšak už za sumu 14.142,96 €. Uvedené znamená, že taký výklad, keď sa s predkupným právom štátu spája absolútna neplatnosť právneho úkonu, resp. dodatočná nemožnosť plnenia, vedie k neehospodárnemu a neefektívnemu nakladaniu s verejnými financiami. Podľa žalobcu prvoinštančný súd vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že nastala dodatočná nemožnosť plnenia. Žiadal preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Stotožnila sa s procesným postupom a právnym názorom súdu prvej inštancie, ktoré je presvedčivo odôvodnené a rešpektuje právo na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces. Poukázal na to, že kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k spornému pozemku nachádzajúcemu sa

v kat. území B., ona ako predávajúca uzatvorila so žalobcom z jeho iniciatívy, keďže ju neohlásene osobne navštívil a následne svojím motorovým vozidlom odviezol k notárke na podpis už vypracovanej a konateľom žalobcu podpísanej zmluvy. Žalobca sofistikovaným spôsobom zneužil jej neskúsenosť a dôverčivosť za účelom získania neoprávneného nemalého finančného prospechu. Následne Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor, zrušil na základe protestu prokurátora vklad vlastníckeho práva z dôvodu porušenia predkupného práva štátu a jej vlastnícke právo k pozemku bolo v katastri nehnuteľností evidenčne obnovené. Z ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky¹ v skutkovo obdobných veciach vyplýva (bod 45. rozsudku NS SR 10Sžrk/8/2017 zo dňa 19.06.2018), že „neprihliadnutie okresného úradu v konaní o povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na existenciu predkupného práva štátu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z., obmedzujúceho zmluvnú voľnosť povinného, ako na skutočnosť, ktorá má vplyv na povolenie vkladu, je podľa kasačného súdu v rozpore s účelom a cieľmi zákona č. 175/1999 Z.z. o porušení § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.Z. Uvedené platí aj vtedy, ak predkupné právo vzniklo až po uzavretí kúpnej zmluvy, ktorá je predmetom konania o povolení vkladu, keď okresný úrad je povinný skúmať, či po uzavretí zmluvy do rozhodnutia o povolení vkladu nenastali skutkové alebo právne zmeny, ktoré by bránili vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností“ (R 54/2018). Ďalej žalovaná poukázala na ustanovenie § 3 ods. 5 zákon o niektorých opatreniach, podľa ktorého na pozemok, na ktorom sa má realizovať významná investícia, vzniká zo zákona predkupné právo štátu dňom schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou. Vláda Slovenskej republiky uznesením č. 401/2015 zo dňa 08.07.2015 schválila návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na realizáciu stavby s názvom „Vybudovanie strategického parku“ v Nitre. Vzhľadom na to, že k predmetnému pozemku existovalo zákonné predkupné právo štátu, bola povinná ho rešpektovať, a tak prijala ponuku spoločnosti MH Invest, s.r.o., na uzatvorenie kúpnej zmluvy. MH Invest, s.r.o., následne previedol vlastnícke právo na spoločnosť MH Invest II, s.r.o., ktorej jediný spoločník je Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky. Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky rozhodnutím zo dňa 18.08.2016 č. OU-NROVBP2-2016/032185-53, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky zo dňa 10.10.2016 č. 24929/2016/B624-SV/64203/To, vyvlastnil vlastnícke právo MH Invest II, s.r.o., v prospech MH Invest, s.r.o., ktorý nadobudol vlastnícke právo originárnym spôsobom. Je teda zrejmé, že ak by ona návrh MH Invest, s.r.o., na uzatvorenie kúpnej zmluvy neprijala, bolo by jej vlastnícke právo vyvlastnené. Žalovaná tiež uviedla, že napadnuté rozhodnutie po vecnej stránke z hľadiska preskúmateľnosti spĺňa všetky náležitosti v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP a dáva odpoveď na všetky relevantné otázky, týkajúce sa samotného prebiehajúceho konania. Okresný súd Nitra v skutkovo totožných veciach rozhoduje o zamietnutí žalôb ako zjavne nedôvodných pre nedostatok naliehavého právneho záujmu a priznaní náhrady trov konania žalovanému v plnom rozsahu. Preto navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

13. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom, ktorý zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c/, § 219 ods. 3 CSP) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Pritom aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožnil odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, a tak na dôvažok dodáva len nasledovné:

14. Z obsahu spisu vyplýva ten skutkový stav, ktorý opísal súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku a na ktorý odvolací súd odkazuje. Takto zistený skutkový stav vyplýva z výsledkov vykonaného dokazovania a ním bol odvolací súd pri svojom rozhodovaní podľa § 383 CSP viazaný. Odvolací súd nepovažoval odvolanie žalobcu za opodstatnené, pretože súd prvej inštancie správne posúdil danosť naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení zamietol žalobu ako nedôvodnú s tým, že žalobca v čase vyvlastnenia a následného zloženia vyvlastňovacej náhrady do súdnej úschovy nebol vlastníkom sporného pozemku. V tom čase totiž nebolo vedené vlastníctvo žalobcu v katastri nehnuteľností na základe rozhodnutia o vklade vlastníckeho práva Okresným úradom, katastrálnym odborom v Nitre, a z toho dôvodu sa žalobca nijako nemohol považovať za takého vlastníka, ktorému mal byť pozemok v skutočnosti vyvlastnený. Tento záver má oporu v ustanovení § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo

vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak, ako aj v ustanovení § 28 ods. 1,2,3 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), podľa ktorého: (1) Práva k nehnuteľnostiam zo zmlúv uvedené v § 1 ods. 1 sa zapisujú do katastra vkladom, ak tento zákon neustanovuje inak. (2) Práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1 vznikajú, menia sa alebo zanikajú vkladom do katastra, ak tento zákon neustanovuje inak. (3) Právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia okresného úradu o jeho povolení. Podľa katastrálneho zákona teda vznik, zmena a zánik práv k nehnuteľnostiam nastáva až vkladom, t.j. momentom, keď sa do verejného katastrálneho operátu zapíše nový vlastník alebo iná osoba oprávnená z vecného práva. Schopnosť vkladu zmeniť práva k nehnuteľnostiam je podmienená platným rozhodnutím o povolení vkladu. Popri vklade ide teda o ďalšiu podmienku, ktorá musí byť splnená, aby došlo k zmene práva k nehnuteľnosti. Ide o hmotnoprávne ustanovenie, ktoré upresňuje úpravu obsiahnutú v Občianskom zákonníku, keďže ten na nadobudnutie vecných práv k nehnuteľnosti na základe zmluvy vyžaduje iba vklad. Vklad nie je podmienkou účinnosti zmluvy o prevode nehnuteľnosti, ale je podmienkou nadobudnutia vlastníckeho práva, lebo účinnosť zmluvy nastáva spravidla už jej platným uzavretím.

15. Úvahy žalobcu o nesprávosti posudzovania otázky predkupného práva štátu súdom prvej inštalácie nepovažoval odvolací súd z dôvodov opísaných vyššie v bode 14. za právne významné. V danej veci nepochybne došlo zákonným spôsobom k zrušeniu vkladu vlastníckeho práva žalobcu tak, ako to zistil súd prvej inštalácie a ako je to aj opísané vyššie v bode 4., preto bolo možné urobiť len ten záver, že žalobca v konaní nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že bol výlučným vlastníkom pozemku registra "C" v katastrálnom území B., obec B., okres Nitra s parcelným číslom XXXX - orná pôda o výmere 936 m² ku dňu jeho vyvlastnenia na základe rozhodnutia o vyvlastnení zo dňa 18.08.2016 Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky, č. 0U-NR-0VBP2-2016/032185-53 a rozhodnutia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odboru štátnej stavebnej správy, zo dňa 10.10.2016, č. 24929/2016/B624-SV/64203/To. Evidentne totiž pred vyvlastnením pozemku došlo k zrušeniu vkladu vlastníckeho práva žalobcu z dôvodov uvedených v bode 4. odôvodnenia tohto rozsudku, pričom v tomto prípade boli aj údaje katastra hodnoverné, keďže sa opak nepreukázal (§ 70 ods. 1,2 katastrálneho zákona). Ku dňu vyvlastnenia pozemku vlastníctvo žalobkyne nesvedčalo, preto súd prvej inštalácie správne žalobu zamietol.

16. Odvolací súd v závere k danosti naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení poznamenáva, že zmeny vo vlastníctve prevádzaného pozemku ako aj proces vyvlastnenia a následné zloženie náhrady za vyvlastnenie do úschovy súdu spôsobili, že žalobca sa nemohol aj naďalej domáhať určenia vlastníckeho práva k pozemku, ktorý už bol vyvlastnený; na takomto určení už nemohol mať ten naliehavý právny záujem, aký prezentoval v pôvodnom žalobnom petite v zmysle § 80 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, účinného do 30.06.2016. Súd prvej inštalácie potom posudzoval naliehavý právny záujem na požadovanom určení v nadväznosti na zmenený žalobný petít. Ako vyplýva z rozhodnutia o vyvlastnení, vlastnícke právo bolo vyvlastnené spoločnosti ako vlastníkom v tom čase vedenému v katastri nehnuteľností. Keďže sa na Okresnom súde Nitra vedú viaceré konania o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, okresný úrad s poukazom na § 6 ods. 6 zákona o vyvlastňovaní rozhodol, že náhradu za vyvlastnenie vloží spoločnosť MH Invest, s.r.o., do úschovy Okresného súdu Nitra. V zmysle § 6 ods. 6 zákona o vyvlastňovaní náhradu za vyvlastnenie, ktorú nemožno vyplatiť z dôvodu, že do právoplatnosti rozhodnutia nebolo právoplatne skončené konanie o dedičstve alebo súdne konanie, alebo nebola právoplatne skončená exekúcia, ktorých predmetom je vlastníctvo vyvlastňovaného pozemku alebo vyvlastňovanej stavby, zloží vyvlastniateľ v lehote 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení do úschovy na súde, v obvode ktorého sa nachádza pozemok alebo stavba.

17. Z uvedeného znenia zákona vyplýva, že pokiaľ by neprebíhali konania, v ktorých sa rieši vlastníctvo k vyvlastneným pozemkom, nebol by daný ani dôvod na postup vyvlastniateľa smerujúci k úschove náhrady na súde. V danom prípade takýto dôvod daný bol, pretože k prevedeným pozemkom sa v čase vyvlastnenia viedlo predmetné konanie o určenie vlastníckeho práva ako jedno z viacerých prebiehajúcich súdnych konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vychádzajúcich z rovnakého základu. Vzhľadom na to, že sporná nehnuteľnosť bola v čase prebiehajúceho súdneho konania vyvlastnená, žalobca už logicky nemohol mať záujem na pôvodne požadovanom určení, a tak žalobu zmenil o určenie, že ku dňu vyvlastnenia bol vlastníkom pozemku. Odvolací súd urobil záver o danosti naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení, že bol v čase vyvlastnenia vlastníkom

nehnutelnosti, pretože v prípade úspechu v spore by sa jeho právne postavenie stalo istejším; vyhovujúcim rozsudkom súdu by totiž mohol operovať pri uplatnení si náhrady za vyvlastnenie v konaní o úschove, ktoré je právne upravené v ustanoveniach § 333 až § 359 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, § 118 a nasl. vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov v nadväznosti na ustanovenie § 568 Občianskeho zákonníka a § 6 ods. 6 zákona o vyvlastňovaní.

18. Odvolací súd s ohľadom na obsah spisu dospel k záveru, že pokiaľ by žalobcovi rozsudok súdu určujúci vlastníctvo k spornej nehnuteľnosti v čase vyvlastnenia umožnil domôcť sa jeho práv, t. j. vyplatenia náhrady za vyvlastnenie titulom vlastníctva k vyvlastnenej nehnuteľnosti v konaní o úschove, bol daný aj jeho naliehavý právny záujem na takomto určení. Pritom by vôbec nešlo o určenie vlastníckeho práva do minulosti a žalobca sa ani nedožaduje, aby bol zapísaný na list vlastníctva ako aktuálny vlastník vyvlastnenej nehnuteľnosti. Iné posúdenie danosti naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení nemôže byť v súlade s ústavnou zásadou zabezpečenia prístupu k súdu a prejednávania veci pred ním, pretože v opačnom prípade by tu na jednej strane figurovali peniaze vložené do úschovy súdu práve z dôvodu spornosti vlastníctva k vyvlastnenému pozemku v čase vyvlastnenia (§ 6 ods. 6 zákona o vyvlastňovaní) a na druhej strane by bol prijatý záver o nutnosti zamietnutia žaloby pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení, kto bol vlastníkom pozemku v čase vyvlastnenia.

19. Keďže subjektom, od ktorého žalobca odvodzoval svoje vlastnícke právo titulom kúpy, bola žalovaná, odvolací súd prijal záver, že bolo dôvodné, aby bola aj pasívne vecne legitimovaná. Pokiaľ spoločnosť MH Invest II, s.r.o., tak ako aj spoločnosť MH Invest, s.r.o., nadobudli pozemok v čase, keď bola v katastri nehnuteľností zapísaná poznámka o tomto súdnom konaní, výrok právoplatného rozsudku v tomto konaní by bol záväzný pre obe spoločnosti s poukazom na ustanovenie § 228 ods. 2 CSP, podľa ktorého výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní. Na pasívnej legitimácii žalovanej nič nemení ani fakt, že peniaze mal do úschovy vložiť MH Invest, s.r.o., pre vyvlastniteľa MH Invest II, s.r.o. Ďalšie subjekty, na ktoré boli nehnuteľnosti prevedené, by sa k nadobudnutiu vlastníctva žalobcom nevedeli vyjadriť, preto by s poukazom na ustanovenie § 228 ods. 2 CSP bolo aj nadbytočné, aby boli v spore pasívne legitimovaní.

20. Dôvodom zloženia vyvlastňovacej náhrady do úschovy bolo o. i. aj toto (odo dňa 23.02.2016) prebiehajúce súdne konanie, účelom ktorého bolo v končenom dôsledku určiť, kto je oprávnený na vyplatenie náhrady za vyvlastnenie pozemku. Z obsahu zmeneného žalobného návrhu je zrejmé, že žalobca sa snažil dosiahnuť, aby jemu ako (podľa jeho tvrdenia) vlastníkovi vyvlastneného pozemku bola vyplatená vyvlastňovacia náhrada. Bolo však na ňom, aby preukázal svoje tvrdenie o existencii svojho vlastníctva v čase vyvlastnenia, čo sa mu však preukázať v tomto konaní - ako je uvedené vyššie - nepodarilo. Na základe toho odvolací súd posúdil odvolanie žalobcu ako neopodstatnené a vzhľadom na to napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie.

21. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, preto jej podľa § 255 ods. 1 CSP patrí náhrada trov vynaložených v tomto štádiu konania. Odvolací súd vzhľadom na to v zmysle § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP rozhodol tak, že žalovanej priznal nárok na ich náhradu v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).